De Vierentwintigste Flits

Uiteenzetting over de sluier

Terwijl dit het tweede en derde onderdeel van het Vijftiende Punt is, is het vanwege het belang opgenomen als de Vierentwintigste Flits.

De vers: "O Profeet, zeg tot jouw echtgenotes en tot jouw dochters en tot de vrouwen van de gelovigen dat zij hun overkleden over zich heen laten hangen. (en verder)" [33:59] verplicht de versluiering.

Echter de huidige, wellustige samenleving is in tegenstrijd met deze verplichting uit de Qur'an. Zij zien de versluiering niet als iets van nature en zeggen dat het eerder "een onderdrukking" is.[1]

[1] **Een stukje uit het verweerschrift die de rechtbank tot zwijgen bracht:**

"Ik heb het gerechtshof het volgende te zeggen: Een man die een uitleg schrijft over een Goddelijke wet en vanwege deze uitleg met een onrechtvaardige wet wordt veroordeeld. Terwijl het een Goddelijke wet is, welke al 1350 jaar lang elke eeuw voor driehonderdvijftig miljoen mensen in de samenleving een meest heilige, waarachtige en waarlijke Goddelijke leidraad is die eensgezind wordt bevestigd door driehonderdvijftigduizend Qur'ancommentaren en de overtuiging van de voorvaderen in de afgelopen 1350 jaar.

Voorzeker, zou er rechtvaardigheid op deze wereld zijn, dan zou het dat vonnis verwerpen en nietig verklaren.

Het antwoord hierop: Wij zullen alleen maar "**vier wijsheden**" van de vele wijsheden toelichten, die bewijzen dat deze wet uit de Alwijze Qur'an absoluut natuurlijk is en het tegenovergestelde absoluut onnatuurlijk.

DE EERSTE WIJSHEID: De versluiering is voor de vrouwen iets van nature en hun aard vereist het. Daar de vrouwen vanuit de schepping zwak en teder zijn en daar ze de hulp en bescherming nodig hebben van een man die hun en hun kinderen beschermt, die ze meer lief hebben dan hun eigen leven, en om zich te laten believen en niet verafschuwt of afgestoten te worden, hebben ze van nature een drift om zich te versluieren. Tevens zijn zes of zeven van de tien vrouwen of oud of lelijk –wat ze niet aan iedereen willen laten zien– of ze zijn jaloers en willen niet lelijker uitvallen tegenover de vrouwen die mooier zijn dan zijzelf of ze zijn bang gekrenkt, beschuldigt of belaagt te worden en door haar man beschuldigd te worden van ontrouw; waardoor hun natuur de versluiering wenst. Wanneer men oplet, zal men zien dat het voornamelijk de ouderen zijn die zich verhullen. En twee of drie van de tien vrouwen zijn én jong én mooi en voelen zich niet onbehaaglijk om zich te laten zien. Het is een feit dat de mens zich onbehaaglijk en ongemakkelijk voelt bij personen die hij niet lief heeft en vervelend vindt. Natuurlijk, als een mooie vrouw die zich open en bloot kleed het fijn vindt om door twee of drie van de tien niet-verwante[2] mannen bekeken te worden, zal ze het van zeven of acht vervelend vinden. Tevens zal een mooie

[2] Het vertaalde woord is "na-mahrem". Dit houdt in: Man of vrouw die volgens de Sharia geen verwantschap met elkaar hebben, welke een huwelijk zou verbieden.

vrouw die niet in onzedelijkheid en verval is geraakt, vanwege haar gevoeligheid en tederheid, zich zeker ergeren aan de vieze blikken, die ze in de praktijk ervaren en hen vergiftigen. We vernemen zelfs dat veel vrouwen in een continent zoals Europa, een continent van open en blootheid, zich ergeren aan deze blikken en zich beklagen bij de politie met de woorden: "Deze schoften houden ons voortdurend in de gaten." Dit betekent dus dat het verwerpen van de versluiering door de hedendaagse samenleving in strijd is met hun natuur. Naast dat de verplichting tot versluiering uit de Qur'an bij hun natuur past, worden deze vrouwen, die een bron van tederheid en een waardevolle eeuwige partner kunnen zijn, met de versluiering gered van verval, laaghartigheid, mentale onderdrukking en waardeloosheid.

Daarnaast hebben vrouwen van nature een angst en zijn van nature bang voor vreemde mannen. Deze angst vereist van nature de versluiering. Want acht, negen minuten plezier zal erg verbitteren door een acht, negen maanden zware last van een kind die ze met veel moeite moet dragen. Daarnaast zal de beproeving, als gevolg van die acht, negen minuten verboden plezier, nog eens verzwaard kunnen worden door acht, negen jaar lang zonder vader een kind op te voeden. En daar dit vaak voorkomt, is ze van nature erg bang voor vreemde mannen en wil ze haar wezen beschermen. En om de begeerte van vreemde mannen niet op te wekken of ze de gelegenheid te geven tot aanranding is, gezien haar zwakke schepping, de versluiering vereist en wordt ze er met klem op gewezen. Dit laat zien dat de sluier haar verdediging en vesting is. **Voor zover ik heb gehoord heeft een simpele schoenenpoetser midden in de hoofdstad, in het centrum, overdag, voor de**

ogen van het volk de open en blote benen betast van een vrouw van een belangrijke, wereldlijk befaamde man; wat een klap in het zedeloze gezicht is van degene die tegen de versluiering zijn!

DE TWEEDE WIJSHEID: De essentiële en sterke band, liefde en relatie tussen de man en vrouw, vloeit niet alleen maar voort uit de behoeften voor dit wereldse leven. Jazeker, een vrouw is niet alléén maar voor dit wereldse leven een levenspartner. Voorzeker is ze ook voor het eeuwige leven een levenspartner. Omdat ze nu eenmaal ook voor het eeuwige leven voor haar man een levenspartner is, is het zeker nodig dat ze met haar schoonheden naast haar eeuwige man, die levensgezel en boezemvriend is, niet de aandacht trekt van anderen en haar man hierdoor kwetst en jaloers maakt. Vanwege het geloof van haar man en vanwege het geheim in het geloof, is de relatie met zijn vrouw niet alleen maar gebaseerd op dit wereldse leven. Ook is het niet alleen maar een tijdelijke liefde gebaseerd op dierlijke lusten en beperkt tot de tijden van haar schoonheid. Gezien het feit dat zij ook in het eeuwige leven een levenspartner is, is hij met waarlijk serieuze liefde en respect betrokken. Daarnaast draagt hij dit serieuze respect en deze liefde niet alleen tijdens haar jeugd en tijdens haar schoonheid, maar ook tijdens haar ouderdom en haar lelijkheid. Dan moet zij als tegemoetkoming haar eigen schoonheden specifiek aanwenden en haar liefde absoluut beperken tot hem; wat een menselijk vereiste is. Zoniet, dan zal ze heel weinig verdienen, maar heel veel verliezen.

Volgens de sharia horen de man en vrouw bij elkaar te passen. Dat wil zeggen ze moeten geschikt zijn voor elkaar. Het bij elkaar passen en geschikt zijn voor elkaar is het

belangrijkste voor wat betreft hun geloofsovertuiging. Gelukkig zij de man die kijkt naar de geloofsovertuiging van zijn vrouw, haar nadoet en zelf ook gelovig wordt zodat hij zijn partner in het eeuwige leven niet kwijt raakt.

Gelukkig zij de vrouw die naar de geloofsovertuiging van haar man kijkt, zegt: "Laat ik mijn eeuwige partner niet verliezen" en vroom wordt.

Gedoemd zij de man die zijn wellustigheid volgt waardoor hij zijn Godvrezende vrouw voor eeuwig zal verliezen. Ongelukkig is zij die haar religieuze man niet volgt en hierdoor haar rechtschapen, eeuwige vriend verliest.

Duizend maal gedoemd zijn de ongelukkige man en vrouw die elkaar in zonden en wellustigheid volgen. Zij helpen elkaar om in het vagevuur gegooid te worden!

DE DERDE WIJSHEID: Een gelukkig gezinsleven wordt in stand gehouden door wederzijds vertrouwen en intens respect en liefde tussen de man en vrouw. Zich ontdoen van de sluier en open en blootheid doet afbreuk aan dat vertrouwen en breekt het wederzijdse respect en de liefde. Want van de tien vrouwen die zich open en bloot kleden is er maar één te vinden die geen andere man knapper vindt dan haar eigen man en zich niet belieft probeert te maken bij vreemde mannen. De andere negen vinden vreemde mannen knapper dan haar eigen man. En alleen maar één van de twintig mannen vindt anderen niet knapper dan zijn eigen vrouw. Dit is de oorzaak ervoor dat tegelijkertijd met het wegvallen van die oprechte liefde en dat wederzijds respect, er een erg vies en laaghartig gevoel wordt aangewakkerd. Dit is als volgt: De mens draagt van nature geen

begeerlijke gevoelens jegens zijn nauwe verwanten.[3] Want het gezicht van een nauwe verwante samen met de liefde en barmhartigheid die ontstaat vanwege deze band en nauwe verwantschap, verbreken deze egoïstische en begeerlijke gevoelens. Maar het bloot laten van lichaamsdelen zoals de benen, die volgens de Sharia ook niet getoond mogen worden aan de nauw verwanten, kan erg vieze gevoelens oproepen bij hen met een laaghartig ego.

Want het gezicht van een nauwe verwante geeft het gevoel van deze nauwe verwantschap en lijkt niet op het gevoel dat je krijgt bij een niet-verwante persoon. Maar blote benen, bijvoorbeeld, zijn gelijk aan die van een niet-verwante persoon. Daar er geen verschil te zien is die een nauwe verwantschap oproept, is het mogelijk dat bij sommige laaghartige verwanten een dierlijke, begeerlijke blik wordt opgewekt. **Een dergelijke blik betekent een verval van de mensheid waardoor een huivering door de leden gaat!**

DE VIERDE WIJSHEID: Het is bekend dat iedereen graag een rijk nageslacht wenst. Er is geen enkel volk of regering die een bevolkingsgroei niet steunt. Zelfs de Verheven Boodschapper (met wie vrede en zegeningen zij) heeft het volgende verkondigd: **"Trouwt en vermeerder. Op de Dag des Oordeels zal ik met trots kijken naar**

---

[3] Het vertaalde woord is "mahrem" wat inhoudt: Een onderling nauwe verwantschap welke het huwelijk verbied. (Tussen de vaders, moeders, oma's, opa's, broers, zussen, ooms en tantes is er een nauwe verwantschap, een eeuwig verbod betreffende het huwelijk. In deze nauwe verwantschap is het huwelijk absoluut verboden.)

jullie omvangrijkheid." Maar in feite zorgt ontsluiering ervoor dat het aantal huwelijken niet toeneemt, maar juist erg afneemt. Want zelfs de meest verdwaalde en moderne jongere, wil een kuise levenspartner. Omdat hij niet wil dat zij zo modern is als hijzelf, ofwel open en bloot, blijft hij ongehuwd en zal zich zeker begeven op de weg van onzedelijkheid. Een vrouw is niet zo. Zij kan haar man niet in die mate naar haar hand zetten. Want de meest wezenlijke eigenschap van een vrouw is trouwheid en betrouwbaarheid. En daar zij in het gezin, binnenshuis, de directeur is, is zij verantwoordelijk voor al zijn bezittingen, kinderen en alles. Open en blootheid breekt deze trouwheid. In de ogen van haar man verliest ze hierdoor het vertrouwen en dit zal aan zijn geweten knagen. Zelfs wanneer twee mooie eigenschappen van de man, moed en vrijgevigheid, bij een vrouw aanwezig zouden zijn, wordt het gezien als zijnde een slechte eigenschap. Daar het de trouwheid en betrouwbaarheid schaadt, is dit bij een vrouw een slecht karakter. Maar de plicht van de man is niet loyaliteit en rentmeesterschap jegens haar, maar bescherming, mededogendheid en respect. Daarom kan een man niet naar de hand worden gezet. Daarom is polygynie toegestaan.

Ons land kan niet vergeleken worden met Europa. Want daar werd ondanks open en blootheid de eer beschermt met gewelddadige middelen zoals een duel. Iemand die met een begeerlijke blik durft te kijken naar de vrouw van een man met waardigheid, tekent hiermee zijn doodsvonnis. Europa behoort tot de koudere landen en het temperament van de mensen daar wordt beïnvloed door dat klimaat. Azië, oftewel de Islamitische landen, heeft daarentegen een heet klimaat. Het is bekend dat het klimaat van invloed is op het karakter van de mens. Open en blootheid, welke de

dierlijke begeerte en lusten aanwakkert, zal bij de koude mensen in die koude landen niet zozeer leiden tot verkeerde handelingen en overmatige verspilling. Maar open en bloothei die de dierlijke begeerte van de mensen in hete landen, die snel beïnvloed en geprikkeld zijn, continue aanwakkert, zal zeker leiden tot veel verkeerde handelingen, overmatige verspillingen, afname van het nageslacht en verzwakking van de man. In plaats van elke maand of elke twintig dagen gehoor te geven aan zijn natuurlijke behoefte, zal hij zichzelf verplicht voelen om elke paar dagen over te gaan tot verspilling. Vanwege belemmeringen zoals de menstruatie, dient hij zich elke maand tot misschien wel 15 dagen van zijn vrouw te onthouden. Indien hij dan zijn ego niet in bedwang heeft, zal hij een drang voelen tot onzedelijke zonden.

Stadsbewoners kunnen zich niet vergelijken met dorpsbewoners en zich zo ontdoen van hun versluiering. Want vanwege de inspanningen om aan hun levensbehoeften te kunnen voldoen en daarmee verbandhoudend de lichamelijke inspanningen en vermoeidheid, vestigen de onschuldige landarbeidsters en wat forser gebouwde vrouwen in het dorp, vergeleken met de stadsbewoners, weinig aandacht op zichzelf. Ondanks dat zij min of meer wat opener gekleed zijn, wordt de begeerte niet opgewekt. Daarnaast zijn er weinig werkloze en rondhangende mannen in het dorp waardoor het verval, zoals het in de stad aanwezig is, daar vele malen minder is. Daarom kunnen stadsbewoners zich niet vergelijken met dorpsbewoners.

In de naam van Hij die geprezen zij.
Een gesprek met mijn gelovige zusters van het hiernamaals, de vrouwen.

Ik zag in sommige provincies dat de vrouwen oprecht en vol verlangen zich aangetrokken voelden tot de Risale-i Nur en kwam erachter dat ze ver boven mijn verwachtingen vertrouwen hadden in mijn lessen uit de Risale-i Nur. Toen ik voor de derde keer naar het gezegende Isparta[4] ging, de spirituele "Zehra Universiteit"[5], kreeg ik te horen dat die vrouwen, mijn gezegende zusters van het hiernamaals, een lezing van mij verwachtten. Alsof ik in de vorm van een preek in de moskeeën hen een lezing zou geven. Echter heb ik vier, vijf verschillende ziekten, ben oververmoeid en heb niet eens de kracht meer om te praten of te denken. Maar deze nacht werd mij met een felle vermaning ingegeven dat ik vijftien jaar geleden, op verzoek van de jongeren, voor hen ook de "Leidraad voor de Jongeren" heb geschreven. Daar hebben ze heel veel profijt van gehad. En de vrouwen hebben in deze tijd, nog veel meer dan de jongeren, behoefte aan een dergelijke leidraad. Vanwege deze vermaning zal ik mijn gezegende zusters en spirituele, jonge kinderen, ondanks mijn vermoeidheid en zwakheid, erg kort in **drie punten** enkele belangrijke onderwerpen aanhalen.

---

[4] Isparta is een stad in Turkije.

[5] Zehra universiteit is de naam van een universiteit in het Oosten van Turkije waarvoor Bediüzzaman Said Nursi in 1914, nog voor de Eerste Wereldoorlog, in Van de eerste funderingen heeft gelegd.

HET EERSTE PUNT: Een belangrijke essentie in de Risale-i Nur is barmhartige liefde en daar vrouwen uitmunten in deze barmhartige liefde, zijn ze van nature veel meer betrokken bij de Risale-i Nur. En God zij geprezen, deze natuurlijke betrokkenheid is op veel plaatsen waar te nemen. De opofferingsgezindheid die gepaard gaat met deze barmhartige liefde –welke een werkelijke oprechtheid en onvoorwaardelijke liefde uitdrukt– is in deze tijd heel erg belangrijk. Jazeker, een moeder die zonder ook maar iets ervoor terug te willen haar ziel opoffert om haar kind van een gevaar te redden en met een werkelijke oprechtheid vanuit haar natuurlijke taak zichzelf opoffert aan haar kind, laat zien dat vrouwen in staat zijn tot grote heldendaden. Door deze eigenschap goed te ontwikkelen, kan zij én haar wereldse leven én haar eeuwige leven redden. Maar met de slechte invloeden van enkele groeperingen kan deze sterke en waardevolle eigenschap zich niet ontwikkelen of wordt deze eigenschap misbruikt. Een klein voorbeeld uit honderden voorbeelden: Die barmhartige moeder zal alle opofferingsgezindheid tonen om het wereldse leven van haar kind niet in gevaar te laten komen. Daarnaast zal ze alles doen om ervoor te zorgen dat haar kind geniet en beter wordt van deze wereld. Zó zal zij haar kind opvoeden. Zij zal al haar hebben en houden geven opdat haar kind het ver schopt in deze wereld. Zij neemt haar kind van de Hafızschool[6] en stuurt het naar Europa. Maar ze denkt er niet aan dat het eeuwige leven van dat kind in gevaar komt. Ze wil haar kind redden van de wereldse gevangenis, maar neemt niet in beschouwing dat het hierdoor in de gevange-

[6] School waar kinderen leren hoe ze de Qur'an moet lezen en de hele Qur'an van buiten leren.

nis van de hel terecht kan komen. Wanneer ze volgens haar natuurlijke barmhartige moederliefde handelt, zou haar onschuldig kind in het hiernamaals voor haar moeder kunnen bemiddelen, maar daar ze in tegenstrijd tot deze natuurlijke eigenschap heeft gehandeld, zal dit kind haar moeder aanklagen. Het zal klagen met de woorden: “Doordat jij mijn geloof niet hebt versterkt, heb jij gezorgd voor de oorzaak van mijn ondergang?” Daar het kind op deze wereld niet volledig de manieren van de Islam zijn bijgebracht, zal het de rechten van haar moeder, voortkomend uit deze geweldige barmhartige moederliefde, niet passend tegemoet kunnen komen en voorzeker zal het haar moeder veel leed bezorgen. Wanneer een moeder de werkelijke barmhartige liefde niet verkeerd gebruikt en zij met het geheim van deze barmhartige liefde ijvert om haar hulpeloze kind te redden van de hel –die een eeuwige gevangenschap is– en ervoor te zorgen dat het niet overlijdt in dwalingschap –die tot eeuwige verdoemenis lijdt– dan zullen alle goede daden die dat kind verricht, tevens bijgeschreven worden in het “boek der daden” van zijn moeder. Zelfs na het overlijden van zijn moeder zullen deze goede daden op elk moment verlichting toesnellen naar haar ziel. In het hiernamaals zal het kind géén aanklager zijn, maar met hart en ziel een bemiddelaar. En daar, in dat eeuwige leven, zal het kind voor haar een gezegend kind worden.

Jazeker, de eerste en indrukwekkendste leermeester van een kind is zijn moeder. In verband hiermee wil ik deze zekere werkelijkheid, die ik continue ervaar, verwoorden:

Hoewel ik in de tachtig jaren van mijn leven van tachtigduizend mensen les heb gehad, verklaar ik dat ik de

meest essentiële en onomstotelijke inprentingen en spirituele lessen, waarbij het lijkt alsof die zich elk moment vernieuwen, gekregen heb van mijn moeder. Die lessen hebben zich genesteld in mijn aard, als ware het pitjes geplant in mijn lichaam. Mijn verdere lessen zijn voortgekomen uit die pitjes. Dit betekent dat de inprentingen en spirituele lessen van mijn overleden moeder op mijn karakter en ziel een zodanige indruk hebben achtergelaten dat de grote werkelijkheden die ik nu op mijn tachtig jarige leeftijd zie, één voor één ontsprongen zijn uit die waarachtige pitjes.

Concluderend: Van de vier belangrijkste essenties in mijn denkbeeld is barmhartige liefde de belangrijkste. En de belangrijkste werkelijkheid in de Risale-i Nur is medeleven en barmhartigheid. Met absolute zekerheid zag ik dat ik dit heb overgenomen van de daden en handelingen van mijn barmhartige moeder en van haar spirituele lessen. Jazeker, indien een moeder niet denkt aan het hiernamaals van haar onschuldig kind –welke zo waardevol is als een kist met diamanten– en de aandacht van haar onschuldig kind richt op deze wereld –vergelijkbaar met tijdelijk, vergankelijk glas– dan maakt zij op een verkeerde manier gebruik van haar moederliefde, die uit werkelijke oprechtheid en onvoorwaardelijke liefde bestaat. Jazeker, een klein voorbeeld van deze onvoorwaardelijke liefde in deze barmhartige moederliefde waarbij de moeders zonder ook maar één wederdienst te verwachten, persoonlijk voordeel te beogen of hoogmoed te tonen hun ziel opofferen, is waar te nemen bij een kip. Om haar kuikentje te redden zal ze een leeuw aanvallen en zo haar ziel ervoor opofferen.

De belangrijkste en waardevolste essentie van de Islam en de handelingen voor het hiernamaals is te vinden in op-

rechtheid. En in een dergelijke vorm van onvoorwaardelijke liefde is die oprechtheid aanwezig.

Wanneer deze twee punten zich bij die gezegende groep ontwikkelen, kunnen ze in de Islam veel gelukzaligheid tegemoet zien. Opofferingsgezindheid bij mannen is echter niet onvoorwaardelijk. Ze willen op honderd verschillende manieren iets ervoor terugzien. Als het echt niet anders kan, willen ze minstens eerbetoon. Helaas is het zo dat ook de wanhopige, gezegende vrouwen, voortkomend uit hun zwakheid, op een andere manier dan bij de mannen een soort huichelarij vertonen om zich van slechtheid en onderdrukking van wrede mannen te redden.

HET TWEEDE PUNT: Toen ik dit jaar mezelf van de wereld had afgezonderd en mezelf had teruggetrokken uit de maatschappij, keek ik omwille van enkele “Nur vrienden en zusters” naar de wereldse zaken. De meeste vrienden waarmee ik sprak, klaagden over hun gezinsleven. “Oh mijn God!”, zei ik. Het gezinsleven is voor de mens en vooral voor de moslim een toevluchtsoord, een soort paradijs en een klein wereldje. “Is deze ook al aan het afbreken”, vroeg ik mezelf af. Ik zocht naar de oorzaak. En kwam achter het volgende: Er zijn enkele groeperingen die aan de samenleving van de Islam en zo de Islam zelf schade willen berokkenen en ervoor ijveren de jongeren te misleiden en deze met de egoïstische lusten, voortkomend uit hun jeugd, te richten op wellustigheid. Zo ook zijn er enkele groeperingen die op de achtergrond bezig zijn om de onoplettende groep onder de wanhopige vrouwen te misleiden naar de verkeerde weg. Ik ben ervan overtuigd

dat deze moslimgemeenschap een verschrikkelijke klap uit die hoek heeft gekregen. Met absolute zekerheid kan ik jullie, mijn zusters en mijn jonge spirituele kinderen, het volgende verkondigen: **De enige oplossing voor de vrouwen om zowel het eeuwige geluk als ook het wereldse geluk en tevens de verheven eigenschappen in hun aard van verderf te redden, is alleen mogelijk met een godsdienstige opvoeding in het kader van de Islam!..** Jullie vernemen ook in welke situatie de wanhopige vrouwen in Rusland terecht zijn gekomen. In één van de uiteenzettingen van de Risale-i Nur staat: Een man die verstandig is, zal de liefde en het resprect voor zijn vrouw niet baseren op haar vergankelijke, uiterlijke schoonheid. Integendeel moet hij zijn liefde baseren op haar barmhartigheid en voor vrouwen specifieke innerlijke schoonheid, welke de mooiste, blijvende schoonheid is van een vrouw. Hierdoor zal de liefde van haar man ook door blijven gaan wanneer die wanhopige vrouw veroudert. Want zijn vrouw is niet alleen voor deze wereld een tijdelijke, hulpvaardige partner, maar voorzeker ook een eeuwige en liefelijke levenspartner in het eeuwige leven. Vandaar dat, naarmate zij ouder worden, het nodig is dat ze elkaar met nog meer eerbied en mededogen lief hebben. **Het, onder de mum van de huidige moderniteit, tijdelijk samen zijn om de dierlijke lusten te bevredigen, welke een eeuwige scheiding teweeg brengt, zal de essentie van dat gezinsleven kapot maken.**

In een ander paragraaf van de Risale-i Nur staat: "**Gelukkig is de man** die zijn oprechte, eeuwige levenspartner niet kwijt wil raken, haar nadoet en zelf ook oprecht wordt.

Gelukkig is de vrouw die naar haar gelovige man kijkt, haar eeuwige vriend en levensgezel niet kwijt wil raken en zelf ook oprecht gelovig wordt. Hiermee zal ze in de wereldse gelukzaligheid de eeuwige gelukzaligheid vinden.

Ongelukkig is de man die zijn vrouw volgt in wellustigheid, haar niet probeert tegen te houden en zelf ook meedoet. Ongelukkig is de vrouw die naar de zonden van haar man kijkt en hem op een andere manier nadoet. **Gedoemd zijn de man en vrouw** die elkaar helpen om in het vagevuur gegooid te worden. Oftewel elkaar aanzetten tot de huidige, onzedelijke wellustigheid

Dus de betekenis van de voorgaande zinnen uit de Risale-i Nur is als volgt: Een gelukkig gezinsleven in deze wereld en in het hiernamaals én de bron voor de ontplooiing van de verheven eigenschappen bij de vrouwen, is alleen maar mogelijk met de opvoeding van de islam binnen het kader van de sharia. De belangrijkste spil waar het tegenwoordig in het gezinsleven om draait is het volgende: Wanneer een vrouw bij haar man kwalijk en ontrouw gedrag ziet en zij ter vergelding met opzet de trouwheid en betrouwbaarheid van haar rol in het gezin verbreekt, dan zal, net als wanneer de gehoorzaamheid in het leger afbrokkelt, de fabriek van dat gezinsleven volledig te gronde gaan. Voorzeker moet die vrouw met alle macht proberen de slechtheden van haar man te verbeteren, zodat zij haar eeuwige levenspartner redt. Maar wanneer zij wil pronken met open en blootheid en zichzelf wil laten believen bij anderen, zal ze zichzelf in alle opzichten veel schade berokkenen. Want degene die de werkelijke trouwheid nalaat, zal óók op deze wereld zijn straf ondervinden. Want vanuit haar aard is zij terughoudend en bang voor de blikken van niet-verwanten en ergert zich daaraan. Wanneer twintig niet-verwante mannen haar

bekijken, zal ze de blikken van achttien van hen vervelend vinden. Wat de man betreft vindt hij alleen maar de blikken van één van de honderd niet-verwante vrouwen vervelend. Naast het feit dat ze door dit aspect gekweld wordt, zal ze ook nog eens beschuldigd worden van ontrouw. Vanwege haar zwakheid zal ze haar rechten niet kunnen handhaven.

Samenvattend: Vanwege de moederlijke tederheid in de oprechtheid van de vrouwen, is de opofferingsgezindheid van de vrouwen niet te vergelijken met die van de mannen. Vandaar dat de mannen niet op kunnen tegen deze opofferingsgezindheid. Zo ook kunnen deze onschuldige vrouwen op geen enkele wijze tippen tegen de wellustigheid van de mannen. Vandaar dat de vrouwen vanuit hun aard en tedere schepping erg bang zijn voor niet-verwanten en zichzelf genoodzaakt voelen om zich achter een sluier te verhullen. Want wanneer een man kiest voor acht minuten plezier en genot aan wellustigheid, zal hij hooguit enkele tientallen euro's verliezen. Maar een vrouw die kiest voor acht minuten plezier in wellustigheid, zal al op deze aarde gestraft worden met de zware last van een zwangerschap. Daarna volgt nog eens acht jaar lang een zware opvoeding zonder vader. Vandaar dat de vrouwen qua wellustigheid de mannen niet kunnen evenaren. De vrouwen zullen honderd keer zo zwaar worden bestraft. Dit soort situaties, die nogal eens voorkomen, laten zien dat de gezegende vrouwen van nature een verheven karakter hebben. Maar wat de wereldse lusten in onzedelijkheid en wellustigheid betreft, is hun bekwaamheid te verwaarlozen. Dus zij zijn gezegende schepselen die volgens de essentie van de Islam een gelukkig gezinsleven kunnen leiden. **Verdoemd zijn de groeperingen die deze gezegende vrouwen willen**

verminken!.. Moge God mijn zusters beschermen tegen de slechtheid van deze dwazen. Amen.

Mijn zusters! Ik zal jullie in vertrouwen het volgende zeggen: Vanwege de inspanningen om aan je levensbehoefte te kunnen voldoen, moeten jullie je niet overgeven aan een slechte, ongemanierde, verwesterde echtgenoot. Met jullie natuurlijke zuinigheid en genoegzaamheid moeten jullie hetzelfde doen als veel onschuldige dorpsvrouwen: Ervoor ijveren om zelf aan je levensbehoeften te kunnen voldoen en jezelf niet proberen te verkopen. Wanneer je desondanks met een man bent getrouwd die niet je gelijke is, wees dan toch tevreden en neem er genoegen mee. Door jullie genoegzaamheid zal hij, met God's wil, zich ook bezinnen. Want anders zullen jullie, zoals ik tegenwoordig heb vernomen, naar de rechtbank gaan om een scheiding aan te vragen en dit past niet bij de verhevenheid van de Islam en de eer van ons volk!

HET DERDE PUNT: Mijn geachte zusters. Weet met absolute zekerheid dat in het plezier en genot buiten het toegestane kader tien keer zoveel smart en last aanwezig is. De Risale-i Nur heeft dit met honderden krachtige bewijzen en gebeurtenissen aangetoond. Uitgebreide uitleg kunnen jullie vinden in de Risale-i Nur.

Samenvattend: Namens mij zal het Zesde, Zevende en Achtste Woord uit de "Korte Woorden" en de "Leidraad voor de Jongeren" deze werkelijkheid volledig aan jullie laten zien. Neem daarom genoegen en wees tevreden met het plezier in het toegestane kader. Een gezellige conversatie met de onschuldige kinderen bij je thuis geeft meer genoegdoening dan honderd bioscoopfilms. En weet

met absolute zekerheid dat het echte genot in dit wereldse leven te vinden is in het kader van geloof en in de overtuiging zelf. En in elke goede daad is een spiritueel genot aanwezig. En in dwaling en wellustigheid is zelfs al in deze wereld erg bittere en verschrikkelijke smart aanwezig. Dit heeft de Risale-i Nur met honderden absolute bewijzen aangetoond. Alsof er in geloof een pit van het paradijs en in dwaling en wellustigheid een pit van de hel aanwezig is. Deze werkelijkheid heb ik door veel ervaring en gebeurtenissen met ogenschijnlijke zekerheid gezien en is herhaaldelijk opgeschreven in de Risale-i Nur. Deze werkelijkheid is in handen gekomen van de meest koppige ontkenners en zelfs de geleerden en justitie konden deze werkelijkheid niet weerleggen. O gezegende en onschuldige vrouwen en jongeren die mijn spirituele kinderen zijn, laat om te beginnen de "Uiteenzetting over de sluier", "Leidraad voor de Jongeren" en "Korte Woorden" namens mij les geven aan jullie.

Ik heb vernomen dat jullie graag willen dat ik jullie in de moskee een preek houd, maar mijn gezondheid en vele andere oorzaken laten dit niet toe. Vandaar dat ik deze les voor jullie heb geschreven en heb besloten om alle zusters die deze les lezen en accepteren te betrekken in mijn smeekbeden en al mijn spirituele verdiensten. Wanneer jullie namens mij gedeelten van de Risale-i Nur weten te verkrijgen, lezen of ernaar luisteren, dan zullen jullie volgens onze reglementen deel uitmaken van alle spirituele verdiensten en smeekbeden van alle Nur studenten die jullie broeders zijn.

Ik had me nu voorgenomen om veel meer te schrijven, maar daar ik erg ziek, zwak en oud ben en ik veel taken

heb zoals het nakijken, neem ik op dit moment hier genoegen mee.

De Eeuwige, God is de Eeuwige.

Jullie broeder die veel behoefte heeft aan jullie smeekbeden.
Said Nursî